

Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd

Och bland Ahl al-Sunnah wa-l-Jamā'ahs grundläggande principer finns följande:

Att de **inte** gör **takfīr** på någon av muslimerna, **såvida han inte har begått något av Islams upphävande handlingar** (nawāqid al-Islām).

Och när det gäller de **stora synderna** som är **mindre än shirk**, och där det inte finns något bevis som visar att den som begår dem blir otroende — såsom att lämna bönen av lättja — då dömer de (Ahl al-Sunnah wa-l-Jamā'ah) **inte** den som begår dessa stora synder som **kāfir**, utan de dömer honom som **fāsiq** (en som är olydig mot Allāh och syndar) och som någon med **bristfällig imān**.

Och om han inte ångrar sig från dem, så är han **under Allāhs vilja**; om Allāh vill förlåter Han honom, och om Han vill straffar Han honom — men han kommer **inte att förbli i Helvetet**.

Allāh, den Upphöjde, säger:

"Sannerligen, Allāh förlåter inte att man sätter medhjälpare vid Hans sida, men Han förlåter allt annat för den Han vill." [Sūrat

Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd

al-Nisā' 4:48]

Ahl al-Sunnahs metodologi i denna fråga är **en medelväg** mellan:

- **Khawārij** , som förklarar den som begår en stor synd — även om den är mindre än kufr — som **otroende**, och
- **Murji'ah** , som säger att han är en **troende med fullständig īmān**, och som säger: *"Synder skadar inte i närvaro av īmān, på samma sätt som lydnad inte gagnar i närvaro av otro (kufr)."*

Shaykh Saalih bin Fawzaan Al-Fawzaan